

øren for offentlige arbejder

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Erhvervslivet har ikke villet gå ind i en finansiering af det, og det er rigtigt nok, det er måske en lidt forkert måde at udtrykke sig på ved at sige, at de ikke vil have det. Jeg vil også godt indrømme, at når hybridnettet kommer, så vil de også tage det, navnlig når de får de fordelagtige finansieringsvilkår, for reelt lader man jo TV-brugerne betale for erhvervslivet. Men det kan vi jo ikke blive enige om.

Erhvervslivet har ikke ytret et behov. Det har ikke sagt, det har behov for det her. Men regeringen siger, at det har erhvervslivet nu alligevel, altså etablerer vi det, fordi hvis ikke vi etablerer det og gør det ved denne beslutning nu, så får vi ikke bredbåndsnettet. Bredbåndsnettet vil komme stille og roligt af sig selv, det behøver vi jo ikke at diskutere. Spørgsmålet er, om vi skal have den forcerede udvikling, som vi får her, og det er det, vi mener er forkert, og navnlig mener vi så, at den måde, beslutningsforslaget ender med at blive strikket sammen på, er forkert.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det bliver en detaljering af fru Lone Dybkjærs spørgsmål, for jeg mener ærlig talt, at hvis ministeren har blot den mindste fornemmelse af, hvad ministeren står og siger selv, så er det på høje tid, at hr. Helge Sander sikrer en afbrydelse af forhandlingerne.

Ministeren siger: det, der er vigtigt, er, at får vi ikke et hybridnet nu, så har vi ikke et landsdækkende bredbåndsnat om 10-15 år. Vil ministeren være rar at komme op og forklare det. Hvad er et hybridnet? Et hybridnet er et bastardnet eller et blandingsnet, en blanding af lysleder kabler og andre former for kabler, det er alt, hvad der ligger i det. Så er der en blanding af forskellige tjenester på forskellige ledere, men det er et hybridnet. Laver vi ikke noget forlig, så har vi et hybridnet alligevel.

Derfor havde ministeren ret i sit første indlæg: det her er ikke en lov om at etablere et hybridnet, for det ligger der nemlig allerede. Spørgsmålet er, hvordan det skal se ud. Nu siger ministeren: laver vi ikke det her forlig, så har vi ikke et landsdækkende bred-

båndsnat om 10-15 år. Ja men forklar os det, hr. minister. Hvis vi udsætter dette forlig to år, så vil vi alt andet lige have et landsdækkende bredbåndsnat to år senere, det vil altså sige måske ikke om 10, men så om 12 år, ingen af tallene er i øvrigt realistiske. Hvis det er hele hovedpointen, eller den væsentligste pointe hos ministeren: at laver vi ikke det her, så får vi ikke et landsdækkende bredbåndsnat, så har ministeren afsløret en så dybtgående, bundløs uvidenhed om, hvad det egentlig er, ministeren er med til at lave på denne den store dag i dansk mediepolitik historie, at jeg, der i øvrigt ikke har specielt store forventninger til ministerens forskellige udskjelser, ikke desto mindre er temmelig rystet over, at så megen uvidenhed kan kombineres med en så afgørende beslutning.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Ja, jeg vil godt tage fat i den dér med formynderiet én gang til, for jeg føler mig også overbevist om, at fru Lone Dybkjær og jeg har forskellig opfattelse af det begreb. Men jeg vil gerne have præciseret, at fru Lone Dybkjær mener, at der er tale om formynderi, når man lægger en plan for 6 år, hvorefter telefonselskaberne kan udbygge, forhandle med kommunerne og tilbyde ydelserne, hvorefter erhvervslivet og andre brugere kan bestemme, om de vil tilslutte sig det. Jeg har meget svært ved at se, at det er andet end netop et tilbud. Og jeg synes, vi forvirrer og ødelægger debatten ved at tale om formynderi.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Formynderiet ligger naturligvis ikke i planen, men i argumentationen. Og der har været argumenteret for, at erhvervslivet havde et behov her, og det er i hvert fald et behov, erhvervslivet ikke har erkendt.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går tilbage til talerrækkens anden runde.

Tinning (VS):

Nu bliver debatten mere og mere farceagtig. Ved det mest afgørende spørgsmål i det